

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

15 февруари 2001 година*

„Обща търговска политика – Защита против дъмпинговите практики – Член 1, точка 2 от Регламент (ЕИО) № 2849/92 – Изменение на окончателното антидъмпингово мито върху сачмени лагери с най-голям външен диаметър превишаващ 30 mm с произход от Япония – Преюдициално запитване относно действителността – Пропуск на ищеца по главното производство да заведе дело за анулиране на регламента”

По дело C-239/99

с предмет преюдициално запитване, отправено до Съда на основание член 234 ЕО от Finanzgericht Düsseldorf (Германия) в производството, висящо пред този съд между

Nachi Europe GmbH

и

Hauptzollamt Krefeld

относно действителността на член 1, точка 2 от Регламент (ЕИО) № 2849/92 на Съвета от 28 септември 1992 г. за изменение на окончателно антидъмпингово мито, наложено с Регламент (ЕИО) № 1739/85, върху сачмени лагери с произход от Япония, чиито най-голям външен диаметър надвишава 30 mm (ОВ L 286, стр. 2)Q

СЪДЪТ,

в състав г-н G. C. Rodríguez Iglesias, председател, г-н C. Gulmann, г-н A. La Pergola (докладчик), г-н M. Wathelet и г-н V. Skouris (председатели на състав), г-н D. A. O. Edward, г-н J.-P. Puissochet, г-н P. Jann, г-н L. Sevón, г-н R. Schintgen и г-жа F. Macken, съдии,

генерален адвокат: г-н F. G. JacobsQ

секретар: г-н H. A. Rühl, главен администратор,

* Език на производството: немски.

като взе предвид писмените становища, представени:

– за Nachi Europe GmbH, от адв. N. Polley и адв. A. Scheffler, Rechtsanwälte,

– за Съвета на Европейския съюз, от г-н S. Marquardt, в качеството на представител, подпомаган от адв. G. Berrisch и адв. H.-G. Kamann, Rechtsanwälte,

– за Комисията на Европейските общности, от г-н V. Kreuzschitz и г-н N. Khan, в качеството на представители,

предвид доклада от съдебното заседание,

след като изслуша устните становища на Nachi Europe GmbH, на Съвета и на Комисията в съдебното заседание от 26 септември 2000 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание на 16 ноември 2000 г.,

постанови настоящото

Решение

1. С Определение от 21 юни 1999 г., постъпило в Съда на 24 юни същата година, в приложение на член 234 от Договора за ЕО Finanzgericht Düsseldorf (Финансовият съд на Дюселдорф) поставя два преюдициални въпроса относно действителността на член 1, точка 2 от Регламент (ЕИО) № 2849/92 на Съвета от 28 септември 1992 г. за изменение на окончателното антидъмпингово мито, наложено с Регламент (ЕИО) № 1739/85 върху сачмени лагери с произход от Япония, чиито най-голям външен диаметър надвишава 30 mm, (ОВ L 286, стр. 2).

2. Тези въпроси възникват в рамките на спора между Nachi Europe GmbH (наричано по-нататък „Nachi Europe“) и Hauptzollamt Krefeld (Главната митническа администрация на Krefeld, наричана по-нататък „Hauptzollamt“), в резултат на решението на последната да отхвърли искането на Nachi Europe за възстановяване на антидъмпингови мита, платени в приложение на Регламент № 2849/92.

Правна рамка

Регламент № 2849/92

3. Регламент (ЕИО) № 1739/85 на Съвета от 24 юни 1985 г. за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху сачмени и цилиндрични лагери с произход от Япония, чийто най-голям външен диаметър надвишава 30 mm (ОВ L 167, стр. 3), налага окончателни антидъмпингови мита върху сачмени лагери с произход от Япония, чийто най-голям външен диаметър надвишава 30 mm. По-специално, Регламент № 1739/85 налага върху сачмените лагери, произведени от NTN Toyo Bearing Ltd (наричано по-нататък „NTN”), Kooyo Seiko Co. Ltd (наричано по-нататък „Kooyo Seiko”) и Nachi Fujikoshi Corporation (наричана по-нататък „Nachi Fujikoshi”) окончателни антидъмпингови мита в размер съответно на 3,2 %, 5,5 % и 13,9 % от нетната цена франко граница на Общността преди обмитяване.

4. Тези мита са изменени с Регламент № 2849/92, приет въз основа на Регламент (ЕИО) № 23 на Съвета от 11 юли 1988 г. за защита срещу дъмпинговия или субсидиран внос от държави, които не са членки на Европейското икономическо пространство (ОВ L 209, стр. 1), и са влезли в сила на 2 октомври 1992 г.

5. Съображенията от преамбюла на Регламент № 2849/92 разясняват, че Съветът предвижда, че премахването на съществуващите антидъмпингови мерки би довело до повторно нанасяне на материални щети на промишлеността на Общността (съображение 39), и че Общността има определен интерес от продължаване на защитата на своята промишленост за производство на сачмени лагери от нелоялна конкуренция в резултат от внос на дъмпингови цени (съображение 44). След като сравнява цените (съображения 45–52) Регламент № 2849/92 изменя съществуващите окончателни мита, като ги определя в член 1, точка 2 на 11,6 % за NTN, 13,7 % за Kooyo Seiko и 7,7 % за Nachi Fujikoshi.

Решение на Първоинстанционния съд по дело NTN Corporation и Kooyo Seiko/Съвет и Решение на Съда по дело Комисия/NTN и Kooyo Seiko

6. С Решение от 2 май 1995 г. по съединени дела NTN Corporation и Kooyo Seiko/Съвет T-163/94 и T-165/94, Rescueil, стр. II-1381, Първоинстанционният съд на Европейските общности отменя член 1 от Регламент № 2849/92 в частта, която „налага антидъмпингови мита на ищците”.

7. От посоченото по-горе Решение по NTN Corporation и Kooyo Seiko/Съвет става ясно, че Първоинстанционният съд счита, че редица съображения от преамбюла на Регламент № 2849/92 съдържат твърдения, които са опетнени от фактически и правни грешки, или които са подвеждащи поради своята непълнота. Първоинстанционният съд съответно заключава, че съображение 39 от преамбюла на този регламент, в което се твърди, че дъмпинговият внос заплашва да причини материални щети на промишлеността на Общността, произвеждаща сачмени лагери, само по себе си е правно и фактически погрешно.

8. В Решение от 10 февруари 1998 г. по дело Комисия/NTN и Kooyo Seiko C-245/95, Rescueil, стр. I-401, Съдът отхвърля жалбата срещу упоменатото по-горе Решение по дело NTN Corporation и Kooyo Seiko/Съвет. Съдът е

отбелязал, по-специално, че пропуск на Съвета, както е констатирано от Първоинстанционния съд, да докаже наличие на нанесени материални щети или опасност от нанасяне на материални щети по смисъла на член 4 от Регламент № 2423/88, е бил достатъчен за анулиране на член 1 от Регламент № 2849/92.

9. Въз основа на последствията от посочените по-горе Решение по дело NTN Corporation и Kooyo Seiko/Съвет и Решение по дело Комисия/NTN и Kooyo Seiko, на 3 юни 1998 г. Комисията публикува Съобщение 98/С 168/04, озаглавено „Съобщение относно антидъмпингови мита върху сачмени лагери с произход от Япония, чийто най-голям външен диаметър надвишава 30 mm” (ОВ С 168, стр. 6), в което се казва, че вносителите биха могли да изискат възстановяване на окончателните мита, събрани след влизането в сила на Регламент № 2849/92, от националните митнически власти по отношение на продуктите, произведени от Kooyo Seiko и NTN.

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

10. През ноември и декември 1995 г. Nachi Europe, което е дъщерно дружество на Nachi Fujikoshi, внася сачмени лагери с произход от Япония, произведени от неговото дружество-майка, които пуска в свободно обръщение от митническия пункт в Mönchengladbach, който попада в района на Hauptzollamt.

11. За тази цел Nachi Europe заплаща антидъмпингови мита в размер на общо 58 891,51 DEM, наложени с актове за плащане от 17 ноември 1995 г. и 29 декември 1995 г.

12. В писмо, получено от Hauptzollamt на 19 ноември 1998 г., Nachi Europe изисква възстановяването на платените антидъмпингови мита, предвид незаконосъобразността на Регламент № 2849/92, установена с упоменатите по-горе Решение по дело NTN Corporation и Kooyo Seiko/Съвет и Решение по дело Комисия/NTN и Kooyo Seiko .

13. С Решение от 11 януари 1999 г. Hauptzollamt отхвърля искането за възстановяване. Тя също отхвърля административната жалба на Nachi Europe срещу това решение.

14. Като довод по делото, което впоследствие завежда пред Finanzgericht Düsseldorf, Nachi Europe изтъква, че подадените от други вносители искиове за анулиране на определените с Регламент № 2849/92 антидъмпингови мита върху сачмените лагери, които то внася, в посочените по-горе Решения по дела NTN Corporation и Kooyo Seiko/Съвет и Комисия/NTN и Kooyo Seiko, са били уважени.

15. Finanzgericht отбелязва, че независимо от това, че посочените по-горе Решения по дела NTN Corporation и Kooyo Seiko/Съвет и Комисия/NTN и Kooyo Seiko обявяват Регламент № 2849/92 за недействителен само по отношение на ищите по тези дела, а не по отношение на Nachi Europe,

основанията на тези решения водят до извода, че член 1, точка 2 от Регламент № 2849/92 е изцяло недействителен.

16. При тези обстоятелства, Finanzgericht Düsseldorf решава да спре производството и да постави на Съда следните въпроси:

„1. Недействителен ли е член 1, точка 2 от Регламент (ЕИО) № 2849/92?

2. При утвърдителен отговор на първия въпрос, от коя дата недействителността на член 1, точка 2 от Регламент (ЕИО) № 2849/92 влиза в сила по отношение на ищеца?

По първия въпрос

17. От определението за препращане следва, че с първия въпрос препращащият съд цели да установи не дали член 1, точка 2 от Регламент (ЕИО) № 2849/92 е изцяло недействителен, а дали тази разпоредба е недействителна единствено по отношение на наложените антидъмпингови мита върху сачмени лагери, произведени от Nachi Fujikoshi и внесени от неговото дъщерно дружество Nachi Europe, като те са единствените продукти в спора по главното производство.

18. За тази цел е необходимо да се обсъди, първо, дали упоменатите по-горе Решения по дела NTN Corporation и Kooyo Seiko/Съвет и Комисия/NTN и Kooyo Seiko засягат действителността на член 1, точка 2 от Регламент (ЕИО) № 2849/92 доколкото тази разпоредба определя антидъмпингови мита върху сачмените лагери, произвеждани от Nachi Fujikoshi и, второ, ако те нямат такъв ефект, дали Nachi Europe може да иска тези антидъмпингови мита да бъдат обявени за недействителни в спор пред национален съд.

По ефекта на Решения по дела NTN Corporation и Kooyo Seiko/Съвет и Комисия/NTN и Kooyo Seiko, по недействителността на антидъмпинговите мита върху сачмени лагери, произведени от Nachi Fujikoshi

19. Удачно е в самото начало да се припомнят условията, при които частноправен субект има право на иск за обявяване на недействителността на регламент, който налага антидъмпингови мита, като Регламент № 2849/92.

20. Член 230, алинея четвърта от Договора за ЕО подчинява допустимостта на иск за анулиране, заведен от физическо или юридическо лице, на условието оспорваният акт, независимо дали е под формата на Регламент, да се отнася директно и индивидуално до това лице.

21. Съгласно установената съдебна практика, регламентите, налагащи антидъмпингови мита, независимо че по своето естество и обхват се отнасят директно и индивидуално до тези производители и износители, които могат да докажат, че могат да бъдат идентифицирани в актовете на Комисията или на Съвета, или когато става въпрос за предварителни разследвания (вж. по-специално Решение от 21 февруари 1984 г. по съединени дела Allied

Corporation и др./Комисия 239/82 и 275/82, Recueil, стр. 1005, точка 12), или, също, до вносителите, чиито цени за продажба на дребно образуват основата на конструираната експортна цена, когато вносителят и износителят са свързани (вж. по-специално Решение от 11 юли 1990 г. по съединени дела Neotype Techmashexport/Комисия и Съвет C-305/86 и C-160/87, Recueil, стр. I-2945, точка 19).

22. Съдът уточнява, че когато регламент налага различни антидъмпингови мита на серии от дружества, едно дружество е индивидуално засегнато само от разпоредбите, които налагат специални антидъмпингови мита и определят техния размер, а не от разпоредбите, които налагат антидъмпингови мита на други дружества, в резултат от което иск, заведен от такова дружество би бил допустим само доколкото той цели анулирането на тези разпоредби от регламента, които се отнасят изключително до него (вж. Решение от 7 май 1987 г. по дело Тоуо/Съвет 240/84, Recueil, стр. 1809, точки 6 и 7; Решение по дело Nachi Fujikoshi/Съвет 255/84, Recueil, стр. 1861, точки 7 и 8; Решение по дело Коуо Сеико/Съвет 256/84, Recueil, стр. 1899, точки 6 и 7; и Решение по дело Nippon Seiko/Съвет 258/84, Recueil, стр. 1923, точки 7 и 8).

23. В рамките на тези решения NTN и Коуо Сеико, в качеството на производители на сачмени лагери, специално упоменати в Регламент № 2849/92, самостоятелно завеждат дела пред Първоинстанционния съд, в които настояват за анулиране на този регламент в частта, която засяга всеки от тях индивидуално.

24. В своето Решение по дело NTN Corporation и Коуо Сеико/Съвет, Първоинстанционният съд уважава исквете на тези дружества за анулиране на член 1 от Регламент № 2849/92, само и доколкото той налага антидъмпингови мита на NTN Corporation и Коуо Сеико, като се позовава на установената съдебна практика, според която би било извън компетентността на съд на Общността да се произнасят по въпроси *ultra petita* (вж. Решение от 14 декември 1962 г. по съединени дела Мерони/Върховен орган 46/59 и 47/59, Recueil, стр. 783, 801., и Решение от 28 юни 1972 г. по дело Jamet/Комисия 37/71, Recueil, стр. 483, точка 12) и поради това, обхватът на определеното анулиране не може да се разпростира отвъд поисканото от ищеца (Решение от 14 септември 1999 г. по дело Комисия/AssiDomän Kraft Products и др. C-310/97 Recueil, стр. I-5363, точка 52).

25. В това отношение Съдът е отбелязал, че ако адресат на решение реши да заведе дело за анулиране, въпросът, който следва да бъде разрешен от съда на Общността само по отношение на аспекти от решението, които касаят този адресат, докато неоспорените аспекти, които се отнасят до други адресати, не са предмет на спора, по който следва да се произнесе съда на Общността (посоченото по-горе Решение по дело Комисия/AssiDomän Kraft Products и др., точка 53).

26. Съдът също е постановил, че независимо дали едно постановено от съда на Общността решение за анулиране се отнася както за диспозитива, така и

за мотивите, то не може да води до анулиране на акт, който не е обжалван пред съда на Общността, тъй като ще страда от същата незаконност (посоченото по-горе Решение по дело Комисия/AssiDomän Kraft Products и др., точка 54).

27. При тези условия се констатира, че анулирането от Първоинстанционния съд с неговото упоменато по-горе Решение по дело NTN Corporation и Kooyo Seiko/Съвет на член 1 от Регламент № 2849/92, потвърдено от Съда с неговото упоменато по-горе Решение по дело Комисия/NTN и Kooyo Seiko, доколкото този член налага антидъмпингови мита на NTN и Kooyo Seiko и не засяга действителността на други аспекти на този регламент, по-специално антидъмпинговото мито върху сачмени лагери, произвеждани от Nachi Fujikoshi, тъй като тези аспекти не са предмета на спора, по който съда на Общността е следвало да се произнесе.

По възможността Nachi Fujikoshi да настоява за недействителност на антидъмпинговото мито в спор пред национален съд

28. Независимо от ефекта на частичното анулиране, постановено от Първоинстанционния съд с Решение по дело NTN Corporation и Kooyo Seiko/Съвет, необходимо е да се проучи дали Nachi Europe има право на иск пред национален съд за да бъдат обявени за недействителни антидъмпинговите мита върху сачмени лагери, произведени от Nachi Fujikoshi.

29. Преди всичко, съгласно установената съдебната практика, едно прието от институцията на Общността решение, което не е било обжалвано от неговите адресати в срока, предвиден в член 230, алинея пета, от Договора за ЕО, става окончателно по отношение на това лице (вж. по-специално Решение от 12 октомври 1970 г. по дело Комисия/Белгия 156/77, Recueil, стр.1881, точки 20–24, Решение от 10 юни 1993 г. по дело Комисия/Гърция C-183/91, Recueil, стр. I-3131, точки 9 и 10, и Решение от 9 март 1994 г. по дело TWD Textilwerke Deggendorf C-188/92, Recueil, стр. I-833, точка 13). Такова правило се основава на съображението, че срокът, в който трябва да бъде заведен един иск, цели да гарантира правна сигурност, като предотврати възможността актове на Общността с правен ефект да бъдат оспорвани неограничено във времето (Решение от 30 януари 1997 г. по дело Wiljo C-178/, Recueil, стр. I-585, точка 19).

30. Съдът също се е произнесъл, че същите изисквания за правна сигурност изключват възможността получателят на държавна помощ, която е предмет на решение на Комисията, адресирано единствено до държавата-членка на получателя, който без съмнение може да обжалва това решение и който е изчакал изтичането на задължителния срок, предвиден за тази цел в член 230, алинея пета, от Договора за ЕО, да оспори законността на това решение пред националните съдилища посредством дело, насочено приетите от националните власти мерки за изпълнение на това решение (упоменатите по-горе Решение по дело TWD Textilwerke Deggendorf, точки 17 и 24 и Решение по дело Wiljo, точки 20 и 21). Действително, Съдът е счел, че обратното решение би дало възможност на получателя на помощта да

преодолее окончателния характер, който в съответствие с принципа за правна сигурност е задължителен реквизит на решението, ако установеният срок за обжалване вече е изтекъл (упоменатите по-горе Решение по дело TWD Textilwerke Deggendorf, точка 18, и Решение по дело Wiljo, точка 21).

31. Както твърдят Съветът и Комисията, необходимо е да се проучи дали решението, прието по упоменатото по-горе дело TWD Textilwerke Deggendorf, може да бъде разширено в случаи, в които, както в делото по главното производство, се оспорва действителността на регламент за антидъмпингови мита пред национален съд от предприятие, което се намира в положение подобно на това на Nachi Europe.

32. По този въпрос по време на съдебното заседание Nachi Europe поддържа, че посоченото по-горе Решение по дело TWD Textilwerke Deggendorf не би могло да бъде приложено в случай на инцидентно оспорване на недействителността на регламент, след като член 241 от Договора за ЕО дава възможност всяка страна по дело да оспорва инцидентно неприложимостта на даден регламент, независимо дали е изтекъл срока, предвиден в член 230, алинея пета от Договора за ЕО.

33. Трябва да се отбележи, преди всичко, че съгласно установената съдебна практика, възможността, предвидена в член 241 от Договора за ЕО, за оспорване на неприложимостта на регламент не представлява автономно право на иск и може да бъде упражнена инцидентно в производство пред Съда въз основа на отделна разпоредба от Договора за ЕО (Решение от 14 декември 1962 г. по съединени дела Wöhrmann и Lütticke 31/62 и 33/62, Recueil, стр. 965, 979, Решение от 16 юли 1981 г. по дело Albini/Съвет и Комисия 33/80, Recueil, стр. 2141, точка 17, и Решение 11 юли 1985 г. по съединени дела Salerno и др./Комисия и Съвет 87/77, 130/77, 22/83, 9/84 и 10/84, Recueil, стр. 2523, точка 36; и Определение от 28 юни 1993 г. по дело Donatab и др./Комисия C-64/93, Recueil, стр. I-3595, точка 19).

34. След като не може да се прави позоваване на член 241 от Договора за ЕО при липса на главно производство, заведено пред Съда, тази разпоредба сама по себе си не може да се прилага в рамките на предвидената в член 234 ЕО процедура на преюдициално запитване. Както генералният адвокат отбелязва в точка 62 от своето заключение, член 234 от Договора за ЕО сам по себе си предвижда процедура за разрешаване на въпрос, който е поставен по отношение на действителността на акт на Общността, когато такъв въпрос се поставя инцидентно в спор пред национален съд.

35. Вярно е, при все това, член 241 ЕО закрепва основен правен принцип, с който се гарантира правото на жалбоподателя в рамките на обжалване по националното право на отхвърлянето на подадена от него жалба да се позове на незаконосъобразността на акт на Общността, послужил за основа на приетото срещу него национално решение, като от този момент въпросът за действителността на този акт на Общността може да бъде отнесен пред Съда в рамките на преюдициално производство. (Решение от 27 септември 1983 г. по дело Universität Hamburg 216/82, Recueil, стр. 2771, точки 10 и 12).

36. Съдът също е отбелязал, че този общ принцип осигурява правото на всяка страна да обжалва с оглед анулиране на решение, което я засяга директно и индивидуално, както и действителността на предишни актове на институции, които са правно основание за постановяване на оспорваното решение, ако тази страна не е имала право да заведе директен иск по силата на член 230 от Договора за ЕО, за да оспори актовете, които я засягат, и не е била в състояние да поиска тяхното анулиране (Решение от 6 март 1979 г. по дело *Simmenthal*/Комисия 92/78, *Recueil*, стр. 777, точка 39, упоменатото по-горе Решение по дело *TWD Textilwerke Deggendorf*, точка 23).

37. Въпреки това този основен принцип, с който се гарантира, че всяко лице разполага или е разполагало с възможността да оспори акт на Общността, послужил за основа на прието срещу него решение, в никакъв случай не представлява пречка за това определен регламент да придобие окончателен характер за частноправен субект, по отношение на когото той трябва да се разглежда като индивидуално решение, чиято анулиране субектът е могъл несъмнено да поиска съгласно член 230 ЕО, което лишава частноправния субект от възможността да се позове на незаконосъобразността на регламента пред националната юрисдикция. (вж. в този смисъл Решение на Комисията от упоменатото по-горе Решение по дело *TWD Textilwerke Deggendorf*, точки 24 и 25). Такова заключение се прилага по отношение на регламентите за антидъмпингови мита поради техния двойствен характер, отбелязан в практиката на Съда, упомената в точка 21 от настоящото решение, като актове със законодателен характер и актове, които се отнасят директно и индивидуално за определени икономически оператори.

38. По настоящото дело ищецът по главното производство *Nachi Europe*, без никакво съмнение би могъл да поиска анулирането на член 1, точка 2 от Регламент № 2849/92, тъй като той е определил антидъмпингово мито върху сачмените лагери, произведени от *Nachi Fujikoshi*.

39. Както е отбелязал генералният адвокат в точки 32 до 34 от своето заключение, *Nachi Europe* е вносител, който е свързан с *Nachi Fujikoshi* и цени за продажба на дребно образуват основата на конструираната експортна цена, прилагана от Регламент № 2849/92, за определяне на дъмпинговите маржове по отношение на *Nachi Fujikoshi*. Съгласно цитираната съдебна практика в точки 21 и 22 от настоящото съдебно решение, този факт дава основание *Nachi Europe* да бъде считано за директно и индивидуално засегнато от разпоредбите на този регламент, който е наложил специални антидъмпингови мита върху стоките, произведени от *Nachi Fujikoshi*.

40. От всички посочени по-горе съображения следва, че отговорът на първия въпрос трябва да бъде, че нито упоменатото по-горе Решение на Първоинстанционния съд по дело *NTN Corporation* и *Koyo Seiko*/Съвет, нито упоменатото по-горе Решение на Съда по дело Комисия/*NTN* и *Koyo Seiko*, засягат действителността на член 1, точка 2 от Регламент № 2849/92, тъй като той определя антидъмпинговите мита върху сачмените лагери, произвеждани от *Nachi Fujikoshi*.

Вносител на продукти като Nachi Europe, който несъмнено е имал право на иск пред Първоинстанционния съд за анулиране на антидъмпингово мито върху тези стоки, но не е упражнил това право, не може впоследствие да настоява за недействителността на това антидъмпингово мито пред национален съд. В такъв случай, националният съд е обвързан от окончателния характер на антидъмпинговото мито, приложимо по силата на член 1, точка 2 от Регламент № 2849/92 за сачмените лагери, произвеждани от Nachi Fujikoshi и внасяни от Nachi Europe.

По втория въпрос

41. Поради факта, че националният съд е отправил втория въпрос само при утвърдителен отговор на първия въпрос, не е необходимо да се отговаря на него.

По съдебните разноски

42. Разходите, направени от Съвета и Комисията, които са представили становища пред Съда, не подлежат на възстановяване. С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело има характер на инцидентен установителен иск в производството, висящо пред националния съд, последният следва да се произнесе по съдебните разноски.

По изложените съображения,

Съдът,

като се произнася по въпроса, поставен пред него от Finanzgericht Düsseldorf с Решение от 21 юни 1999 г., реши:

Нито решението на Първоинстанционния съд по съединени дела T-163/94 и T-165/94 NTN Corporation и Kooyo Seiko срещу Съвета, нито решението на Съда на ЕО по дело C-245/95 Комисията срещу NTN и Kooyo Seiko, не засягат валидността на член 1, точка 2 от Регламент № 2849/92 от 28 септември 1992 г., за изменение на окончателните антидъмпингови мита на вноса на сачмени лагери с най-голям външен диаметър превишаващ 30 mm, с произход от Япония, наложени от Регламент (ЕИО) № 1739/85, доколкото той определя антидъмпинговите мита, приложими по отношение на сачмените лагери, произведени от Корпорация Nachi Fujikoshi.

Вносител на продукти като Nachi Europe GmbH, който несъмнено е имал право на иск пред Първоинстанционния съд за анулиране на антидъмпинговото мито върху тези стоки, но не е упражнил това право, не може впоследствие настоява за недействителност на това антидъмпингово мито пред национален съд. В такъв случай, националният съд е обвързан от окончателния характер на антидъмпинговото мито, приложимо по силата на член 1, точка 2 от

Регламент № 2849/92 върху сачмените лагери, произвеждани от Nachi Fujikoshi Corporation и внасяни от Nachi Europe GmbH.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 15 февруари 2001 година.

Подписи